

Ophør af foranstaltninger

§ 44. Foranstaltninger efter §§ 38, 39 og 40 skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år. Kommunen træffer afgørelse om hjemgivelse, uanset at barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet efter § 40. Såfremt kommunen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget efter § 40.

Stk. 2. Foranstaltninger i form af en personlig rådgiver, en fast kontaktperson eller døgnophold i institution, plejefamilie eller andet egnet opholdssted kan dog opretholdes, indtil den unge fylder 20 år, hvis den unge er indforstået hermed.

Stk. 3. Forud for en hjemgivelse skal kommunen, så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge, i planen, jf. § 51, angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Stk. 4. Tilsvarende skal kommunen i samarbejde med den unge forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år i planen, jf. § 51, angive, hvilken form for støtte og vejledning, der ydes den unge med hensyn til boligforhold, uddannelse og arbejde samt personlig rådgivning.

Det sociale nævns og Den Sociale Ankestyrelses beføjelser uden klage

§ 45. Såfremt kommunen ikke foretager fornødne undersøgelser, kan det sociale nævn træffe afgørelse om, at der skal iværksættes undersøgelse, og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.

Stk. 2. Hvis der er behov for foranstaltninger efter § 38, og kommunen undlader at iværksætte disse, kan det sociale nævn pålægge kommunen at træffe en afgørelse eller træffe en foreløbig afgørelse om foranstaltninger og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.

Stk. 3. Den Sociale Ankestyrelse har samme beføjelser som det sociale nævn og kan tillige træffe afgørelse efter §§ 37, 40 og 42 og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.

Fuldbyrdelse

§ 46. Kommunen kan om fornødent forlange

bistand af politiet til at gennemføre afgørelser efter §§ 37, 40 og 42.

Anbringelsessteder for børn og unge Opholdssteder

§ 47. Opholdssteder for børn og unge, herunder plejefamilier, skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige kommune, hvis de modtager indtil 4 personer.

Stk. 2. Opholdssteder for børn og unge, der modtager flere end 4 personer, skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige amtskommune eller af anden offentlig myndighed efter reglerne herom.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 1 og stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 48. Kommunen betaler for barnets eller den unges ophold. Socialministeren kan fastsætte satser for godtgørelse for udgifter til kost og logi i forbindelse med opholdet.

Døgninstitutioner

§ 49. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser på institutioner for børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet herunder på grund af en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Endvidere skal amtskommunen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser og mulighed for ambulans behandling på institutioner for børn og unge med sociale adfærdsproblemer.

Stk. 2. Institutionerne kan oprettes og drives af en eller flere amtskommuner, kommuner eller som selvejende institutioner, som amtskommunen indgår aftale med.

Betaling

§ 50. Forældrene og barnet eller den unge betaler for døgnopholdet efter regler, der fastsættes af socialministeren.

Udarbejdelse af planer og valg af anbringelsessted m.v.

§ 51. Kommunen udarbejder en plan for barnets eller den unges ophold uden for hjemmet, inden der træffes afgørelse om at anbrin-